

Stisknu knoflík
a bílá lampa zežloutne a uzraje.
Otevřu zásuvku v níž uchovávám
své vědomí
ve svazečcích sepnutých gumičkou.

V tomto pokoji jsem pánem.
Vlastní noha pod vlastním stolem.

Můžu si položit napínáčky na židli
a klidně si sednout na jinou.
Za okny
podávají si květiny ruce
a dělají řetěz
abych nevypadl z okna.

Ale když zavřu oči
vidím tváře
tváře
tváře.